07/03/2021

Είπαν για τον μακαριστό Αθανάσιο Γιέφτιτς

/ Επικαιρότητα

Το «ύστατο χαίρε» είπαν χθες, στο Τρέμπινιε της Βοσνίας, σε έναν χαρισματικό Επίσκοπο και μεγάλο θεολόγο της εποχής μας, τον μακαριστό πρώην Ζαχουμίου και Ερζεγοβίνης κυρό Αθανάσιο.

Η ταφή του μακαριστού έγινε στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Τβρδός (Tvrdoš), εκεί όπου, εν ζωή ευρισκόμενος ακόμη, είχε προετοιμάσει την τελευταία επίγεια κατοικία του.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η στιγμή όταν κατά την ταφή κλήρος και λαός έψαλαν το Χριστός Ανέστη στα ελληνικά., θέλοντας να τονίσουν με αυτό τον τρόπο τη μεγάλη αγάπη που είχε ο μακαριστός Αθανάσιος για τη χώρα μας. Μια αγάπη που δεν ήταν μια απλή εκδήλωση συναισθημάτων, αλλά ένα βίωμα διαρκείας της ελληνορθόδοξης παράδοσης.

Για τη στενή του σχέση με την Ελλάδα μίλησαν στο Πρακτορείο ΟΡΘΔΟΞΙΑ οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης, **κ. Εφραίμ** και Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, **κ. Νικόλαος.**

Ύδρας Εφραίμ: «Ένας μεγάλος θεολόγος έφυγε από κοντά μας»:

Μεσογαίας Νικόλαος: "Ήταν Σέρβος στην καταγωγή, Ρωμιός στη ψυχή, Ορθόδοξος στην πίστη και οικουμενικός στην καρδιά και στο όραμά του":

Με άρθρο του αναφέρθηκε και **ο Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Καθηγητής Θεόδωρος Γιάγκου**. "Ποιός τώρα θα πάρει τη θέση τους στη καλλιέργεια καλών και εποικοδομητικών σχέσεων του ελληνόφωνου και σλαβόφωνουορθόδοξου κόσμου;", αναρωτιέται ο κ. Γιάγκου.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙ:

Αθανασίου Αρχιερέως Αιωνία η Μνήμη

Η εκδημία του Επισκόπου πρώην Ερζεγοβίνης και Ζαχουμίου κυρού Αθανασίου(Γιέφτιτς) σηματοδοτεί ίσως το τέλος μιας χρυσής εποχής των θεολογικών γραμμάτων, που όλο και πιο γρήγορα δυστυχώς πλησιάζει.

Η γενιά μας είχε την ευλογία να ζήσει ανθρώπους μεγάλου πνευματικού και θεολογικού βεληνεκούς, που ενσάρκωναν με επιτυχία την ακαδημαϊκή και χαρισματική θεολογία. Πρόσωπα πηγαία, απλά και ταπεινά εξακτίνωναν τον θεολογικό λόγο στην οικουμένη ,αναδεικνύοντας πολλές και σημαντικές πτυχές της ορθόδοξης πνευματικότητας.

Η μαρτυρία τους σοβαρή και υπεύθυνη, προερχόμενη από ολόθυμη καρδία που θέλει να προβάλλει το πρότυπο των πατέρων. Η παρουσία τους πειστική, ανυπόκριτη και προπαντός ξένη προς τον εγωκεντρισμό. Ανοιξαν δρόμους σοβαρής σπουδής της ορθόδοξης παράδοσης και έτσι τους ακολούθησαν αυθόρμητα πολλοί, οι οποίοι όμως σήμερα βλέπουν τον έναν μετά τον άλλο πνευματικό φάρο να εγκαταλείπει τα ρέοντα προς τα εστώτα.

Α**φήνουν πίσω τους περισσότερη φτώχεια στον πνευματικό κόσμο, με την ακαδημαϊκή θεολογία να έχει πλέον έντονα τα σημάδια της «αυτοάνοσης» εσωστρέφειας.** Δυστυχώς, τα προβλήματα που απασχολούν Εκκλησία και Θεολογία είναι υπαρκτά. Γνώρισα τον μακαριστό Επίσκοπο σε διάφορες στιγμές. Θαύμασα τις γνώσεις του και προπαντός την παντί τρόπω και δια βίου σπουδή της θεολογίας που επίμονα επιδίωκε. Ακόμη και μέχρι το τέλος της ζωής του, στην εντατική, διόρθωνε τυπογραφικά δοκίμια θεολογικών συγγραφών. Τέτοια αγάπη στη γνώση λίγοι διαθέτουν. Έμοιαζε η καρδιά του να είναι πλήρως δοσμένη στην έρευνα των ενεργειών του Θεού στην ιστορία, δηλαδή της όντως θεολογίας, όπως ορίζεται από τον Μάξιμο Ομολογητή.

Θυμάμαι επίσης πόσο σημαντική ήταν η παρουσία του στις Προσυνοδικές Διασκέψεις προς την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Ορθοδόξου Εκκλησίας αλλά καιστην ίδια τη Σύνοδο (Κρήτη 2016). Ο άγιος πρώην Ερζεγοβίνης, ο διδάσκαλος, ο πατέρας, ο φίλος, ο ηγέτης, μαζί μετον προαπελθόντα παραδελφό του, μακαριστό Μητροπολίτη ΜαυροβουνίουΑμφιλόχιο, αμφότεροι εκλεκτοί μαθητές του αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, αφήνουν ένα δυσαναπλήρωτο κενό.

Ποιός τώρα θα πάρει τη θέση τους στη καλλιέργεια καλών και εποικοδομητικών σχέσεων του ελληνόφωνου και σλαβόφωνουορθόδοξου κόσμου;

Εκ μέρους της Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ, εύχομαι ο Θεός να αναπαύει την ψυχή τους. Να έχουμε την ευχή τους!